

Volja po pošti:
za celo leto naprej .. K 30.—
za en mesec .. " 2-50
za Nemčijo celoletno .. " 34.—
za ostalo inozemstvo .. " 40.—

V Ljubljani na dom:
za celo leto naprej .. K 28.—
za en mesec .. " 2-30
V spravi prejemal mesečno .. " 2.—

Sobotna izdaja:
za celo leto .. " 7.—
za Nemčijo celoletno .. " 9.—
za ostalo inozemstvo .. " 12.—

SLOVENEK

Inserati:
Enostopna pettirvsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
na enkrat .. " po 30 v
za dva- in večkrat .. " 25,,
pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.

Poslano:
En stopna pettirvsta po 60 v
Izhaja vsak dan izvenredno nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga vojni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi so ne vračajo; nefrankirane pisma so ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne brautice avstrijske št. 24.797, ograke 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Hrvatje in združenje jugoslovanov.

V »Hrvatski Državi« z dne 10. t. m. piše nek aktivni politik Starčević: »ve stranke prava o Slovencih med drugim:

»Z ozirom na Slovence smo se mi Starčevićanci na polju enunciacije in manifestacije hrvatsko-slovenskega jedinstva l. 1912 v Ljubljani radikalizirali in sicer s svojo adresno v mesecu marcu t. l. z zahtevo, da se morajo Slovenci ravno tako združiti z nami kot Dalmacija, Bosna in Hercegovina itd. Mi torej ne poznamo več razlike med našimi pokrajinami, našim narodom, ne zahtevamo enega dela te enote preje, drugega pozneje, enega več, drugega manj, ali da bi nam bil kdo bližji, drugi oddaljen. Ne, vsi smo enaki! Vsi se moramo istočasno združiti.

Za nas ne obstoja bolj potreben in manj potreben del skupne enote, nobena se ne odrekamo, od nobenih naših zahtev ne popustimo.

Na adresno stališče Starčevićeve stranke prava z dne 5. marca t. l. se je postavila tudi dunajska deklaracija z dne 30. majnika. Mi Starčevićanci smo v deklaraciji z dne 5. junija ponovili, kar smo že izrekli v adresi meseca marca. To pot smo se glede Srbov jasno izrekli, kar smo v isti adresi samo omenili.

Z ozirom na Slovence smo se postavili na stališče Francozov glede Alzacije in Lorene. To stališče je začrtal Ribot, ko je izjavil:

»Mi Francozi imamo nezastarelo pravo do Alzacije in Lorene ter ne moremo dopustiti plebiscita.«

Ravno tako govorimo tudi mi. Na podlagi našega stališča ne moremo več govoriti, da hočemo podpirati stremeljenje bratov Slovencev, da pridejo k nam, kakor govori to pravaški program iz leta 1894. Istotako smatramo njihovo priklonjenje neodvisno od njihove listne volje.

Mi smo eno, spadamo skupaj in moramo biti enotni in združeni.

Tako glasilo Starčevićeve stranke prava, ki se je med Hrvatji z vsem ognjem zavzela za uresničenje majniške jugoslovanske deklaracije, zahteve po združitvi sedaj razcepjenih Hrvatov, Srbov, Slovencev v eno svobodno državno-pravno obliko pod habsburškim žezlom.

Danes je jasno, da bo na Hrvatskem vsaka stranka, vsaka politična

osebnost, ki bi se postavila v službi Pešte, Mažarov in Nemcev na ozko in tesnoročno stališče separatizma in tako proti jugoslovanski deklaraciji, češ, da smo Slovenci in Srbi balast, za vedno izginila s površja. Zavest jugoslovanske skupnosti, zavest nujnosti združitve v svobodni državno-pravni obliki pod habsburškim žezlom, je tako globoko vkoreninjena, da je ne more več nobena sila, noben vihar omajati.

Dvajsetletnica škofovskega posvečenja prevzvišenega knezoškofa dr. Antona B. Jegliča.

Nedeljsko jutro je vstalo v proslavo Imena Marijinega. Pozdravljalo je starčka in otroka in mater in sestro, ki so šli v otožni zamišljenosti molit k presv. daritvi za varstvo in blagoslov slovenskih junakov v strelskih jarkih. Tesnoba je bila molitev. Duhovnik je pa stopil z veseljem pozivom na prižnico. Par minut, in po slovenski zemlji se je razlila vesela vest: Predragi! Knez in škof ljubljanski obhaja dvajsetletnico škofovskega posvečenja. Takoj je izginila za nekaj časa tesnoba iz srca, ki je bilo že polno lepih spominov na prevzvišenega kneza in hvaležnost je plula ter dvigala goreče molitve za gorečega nadpastirja. Marija se je sklonila ter sprejemala prošnje svojih čet, deklet in fantov, žena in otrok: Ti mu povrni, Ti ga varuj in vodi, škofa Tvojega kraljestva na slovenski zemlji!

Slovensko ljudstvo je obhajalo dvajsetletnico svojega nadpastirja na nedeljo Imena Marijinega 9. septembra. Molitev je bila častitka slovenskega ljudstva.

12. september 1. 1897. — Sarajevska stolnica je plapolala veselja, ko si je Kristus izvolil novega naslednika svojih apostolov in ga kmalu nato poslal na odposlanstvo med domače slovensko ljudstvo.

12. september 1917. — Ljubljanska stolnica je bila polna priskega veselja in goreče molitve, ko je prevzvišeni knez in škof obhajal dvajsetletnico, odkar ga je Kristus izbral za svojega apostola. Ljudstvo je molilo za svojega nadpastirja, samo mladina je napolnila pol cerkve. Mladina je molila zanj, ki mladino zbira v zavetje Marijino. Zavod Lichtenturn je poslal

svoje gojenke, ki so molile k svoji materi Mariji za Marijinega škofa, iz ljubljanskih dnevniških zavetišč so pripeljali učitelji in učiteljice otroke prosit za zavetnika nedolžne mladine, škofa Marijinih vrtecev. Čakali so in molili: In ko je pred dvajsetimi leti sprejel v ljubljanski stolnici novega nadpastirja Försterjeve »Ecce sacerdos magnus«, tako ga je ob njegovi dvajsetletnici pozdravil gotovo še z večjo radostjo in veseljem.

Vstopil je veliki duhovnik in obhajal veliki spominski dan s tem, v kar ga je Bog poslal: Posvečuj mašnike in dijakone! Za svoj jubilej si je izbral izvrševanje svoje višjepastirske službe: Posvetil je na dvajsetletnico svojega posvečenja v škofa dva gospoda, enega v mašnika, drugega v dijakona. Milost in blagoslov je bilo nebo na oba posvečence, milost in blagoslov je bil na škofa, ko so v skupni molitvi opravili najsvetejšo daritev.

Na Marijin praznik se je to zgodilo; ni čudo, saj se je Marijino kraljestvo razširjevalo v tej dvajsetletnici škofovskih let. Marija je delila milosti in Marijina pesem je spremljala ta jubilej. Marijina pesem Sattnerjeva in Premrlova. Veselila so se nebesa, veselila so se škofija ob jubileju dvajsetih težkih let škofovske službe. Radostno je hitela molitev pred božji prestol, radostno se je pesem, ko je z Wagnerjevim »Jubilate« spremljala nadpastirja od nadpastirske jubilejne službe k delu — Bog daj — do večjih jubilejev.

Čestitke so se vrstile ob prestolu prevzvišenega. Ne najmanjše, gotovo najbolj goreče je poslala Marijina družba ljubljanskega semenišča. Prevzvišeni je njen pokrovitelj, prevzvišeni je njen ljubitelj in sedaj je še njen častni član. Samo v skromen dokaz hvaležnosti mu je kongregacija nad dvjesto duhovnikov in bogoslovcev podarila častno članstvo z umetniško diplomom akademičnega slikarja prof. Gašparja Porenta. Deputacija nad dvajsetih članov se mu je poklonila s čestitko, ki jo je govoril č. g. Ciril Potočnik. Poklonitev častnega članstva je bila goreča prošnja, naj Marija deli plačilo svojemu škofu, Marija po kongregacijskih milostih.

Bilo je pred 20 leti. Prevzvišeni je odhajal iz Sarajeva v svojo domovino in takrat se mu je poklonila deputacija sarajevskih bogoslovcev, ki so ga prišli med častne člane svoje kongregacije. Marija ga je vodila in blagoslovljala dolgo vrsto let kot svojega

škofa, združene molitve vseh vernikov ob dvajsetletnici naj pa izprosijo Prevzvišenemu še večjega blagoslova in veličastnejših jubilejev.

Enketa o prehrani.

Dunaj, 8. septembra.

Seidlerjeva vlada je postavila na čelo svojemu programu vprašanje ljudske prehrane. Ker velikih političnih vprašanj ne more rešiti, hoče vsaj na tem polju pokazati svojo dobro voljo. Ker se je proti obstoječim vojnogospodarskim upravam dvignila v vseh slojih velika nevolja, je ministrski predsednik Seidler sklical enketo konzumentov, trgovcev in poljedelcev, ki je trajala tri dni. Vsak stan je imel na razpolago en dan in prosto besedo, da pove, kako si misli boljše ureditev. Seidler je razglasil svoje načelo, da hoče vladati pri odprtih oknih: Sicer vleče, a bolje je nekoliko naboda, kakor pa slab zrak!

Kako dvigniti produkcijo? Kako živiti prav razdeliti? Kaj je s centraliziranjem? To so bila vprašanja, na katera naj bi dali vladi pamečne odgovore glede prehrane. Aparat je bil velik. Vsi prizadevi ministri so prišli poslušati.

Prvi dan so govorili konzumenti, ki so v večini za vedno strožje centraliziranje ljudske prehrane, a so se tudi od strani mesnih zastopnikov slišali glasovi, ki govorijo za nekoliko svobodnejši stik meščanov s poljedelcem. Naravnost navdušeni za centralno socialni demokrat, ki hočejo sploh vsa živila do zadnje mrvice zaseči in izročiti državnemu gospodarstvu. Seveda pa reklamirajo potem od vlade podobno razdelitev za svoje organizacije.

Drugi dan je veljal trgovcem. Ti so se izrekli za to, da se sedaj centralne ne morejo odpraviti na mah. Sicer ni nič z njimi zadovoljen, a svobodna trgovina je nemogoča, dokler traja pomanjkanje blaga in je treba razpoložljive množine porazdeljevati. Zelo pa, da se trgovski krogi bolj pritegnejo k delu pri centralah.

Tretji dan so govorili zastopniki poljedelcev. Bil je velik zbor, v katerem se je izrekla marsikatera točka in odločna beseda. Vsak govornik je imel na razpolago deset minut, a zborovanje je trajalo od dopoldne do večera. Predsedoval je ministrski predsednik Seidler.

Najprej se je predstavil novi poljedelski minister Sylva Tarouca, ki je sicer obžalovaje izrekel, da so se vsi

LISTEK.

Anjuška.

Spisal: Rihard Drolle.

Bilo je leta 1915. v sredi poletja. Prideljen sem bil k poveljstvu neke pehotne brigade. Imel sem streho za sebe in svojega konja v skednju nekega bogatejšega kmeta, nedaleč od poveljstva.

Proti večeru nekega lepega dne sem dobil povelje, nesti poročilo k polkovniku pešpolka...

Osedlal sem konja in hotel odjezditi, ko mi prinese mojega kmeta hčerka kuhane mleka in kos kruha. Mleko sem spravil v steklenico, kruh pa v torbo. Dekle pa je medtem vtiralo v gredi vršček rožmarina in ga vtaknilo konju v uzdo. Meni je nato dala roko v slovo, konja pa je prijazno pogladila po vratu in odjezdil sem...

Jezdil sem počasi po še precej lepi cesti med lepimi travniki in livadami. Sonce je pričelo zahajati in se veselo smehljalo z azurnega neba, kakor bi ničesar ne znalo za vojsko in ne čutilo bede nas zemljanov. Z livad pa je mehak vetrček prinašal ono omamljajočo vonjavo, ki človeka zasniva v nekake mehke sanje. Nežne cvetke, ki so klile ob cesti, so priklonile svoje pisane

glavice, kakor bi se bale, da bi si ne zaprle kelikov s prahom, ki se je dvigal izpod kopit mojega konja. Sem iz gozda, kateremu sem se bližal, pa so mi zadonele na uho vsakovrstne melodije ptic, celo črn kos s svojim večno turobnim glasom jim je pomagal. Medtem je bilo sonce že zašlo in večerna rosa se je iskrla na cvetkah in vejah dreves kakor se iskrla solza na žametnih trepalnicah devojke. Zbudil sem se iz sna in zopet se mi je zdela narava kakor bi jo občudoval v sanjah in te sanje so se mi zdele kakor ena sama neskončno lepa povest...

Nategnil sem vajeti in konj se je nevoljno spustil v tek. Mogoče je tudi on sanjal, sanjal o zlatem ovsu in dišečem senu...

Izza gozdnih vrhov je izplaval luna, ptički so utihnili in zavladala je tišina; le tam v ospredju je tuintam počil kak strel vedno čuječe poljske straže.

V eni uri sem dospel iz skrivnostnega gozda in zapazil ob robu istega lep križ na levo ozaljanem grobu podlega ulana — Hrvata. Stopil sem s konja in odkrite glave ter v mesečnem svitu napisal pod ime junakovo:

Vojna še vlada.
Ti pa v tih spriš gomili,
Tvoje grude boj nemili
ne napada.

Tam po tiru
vojsko vozijo vozovi.
Ti pa sanjaš pod cvetovi
sen o miru...

Požuril sem se nato zopet na konja in v pol uri dospel v majhno galitsko vasico, ki pa je že snivala v sanjah...

Vprašal sem stražo, ki je stala ob vходу vasi, kje je polkovno poveljstvo. Pokazali so mi majhno lično hišico, kjer je še brlela luč. Stopil sem raz konja in oddal v hiši pri delu sedečemu polkovniku poročilo. Ko je polkovnik poročilo prečital, mi je dal za njega potrdilo in meni za nameček par cigaret. Nato sem stopil iz sobe in šel iskat prenočišča. Kmalu sem našel ličen hlev. Privezal sem konja za jasli, ga razsedljal in mu vrget za pod zob par snopov ovska, ki so ležali razmetani po dvorišču. Konj je veselo jedel, jaz pa sem povzril mleko in kruh, katerega sem prejel pri odhodu, naker sem vstopil v hišo, kjer je še brlela leščerba.

Soba, v katero sem vstopil, je bila snažna in lepo pospravljena. Pri mizi v kotu pa je sedela stara majka pri kakih 50 letih in molila rožnivenec. Pozdravil sem majko, ona mi je istotako odzdravila, potem pa je šepetala molitev dalje. Vsedel sem se na klop in si zapalil eno izmed podarjenih mi cigaret. Majka je kmalu dokončala svojo molitev, odložila je rožni-

venec na polico in me vprašala odkod prihajam. Povedal sem ji, da sem postavil svojega konja v njen hlev in, da za sebe prosim ležišča. Takoj mi je napravila posteljo na klopi, na kateri sem sedel. Nato pa je sedla za mizo in zaplakala... Začuden sem jo vprašal: »Majka, zakaj plakaš?« Ni mi odgovorila, ampak še močneje se je zaihtela. Precej časa je trpelo predno se je umirila. Obrisa si je solze z ovčenelega obličja, sedla bliže k meni in začela pripovedovati:

»Lepo smo živeli, ko še ni bilo vojne. Imela sva z možem tri otroke, dva sina in eno hčerko Anjuško. Pa žalibog, moralo je priti do vojne. Sta sta oba sina, borila se in — padla za domovino. Ni mi žal za njiju, saj je moralo tako priti. Ponosna sem, da sem jima mati, ker padla sta kot junaka. Le Anjuška jih ni mogla pozabiti, kajti ljubila ju je kakor je znala ljubiti samo ona. Dva meseca po smrti mojih sinov so se morali naši umakniti in Rusi so pridrli v naše selo. Kruto so gospodarili tu vsi, posebno pa kozaki. Še bolj pa so zdivjali, ko jih je naša vojska zopet butala nazaj, kajti vedeli so, da se morajo kmalu umakniti. Prijeli so nekega dne mojega moža, ki je delal na polju, rekoč, da je vohun. Nič niso pomagale moje in Anjuškine solze in prošnje, odpeljali so ga zvezanega v daljnjo Rusijo. Zbolela sem od žalosti in umrla bi bila, ako bi me ne negovala in tolažila Anju-

čic za svojega moža v fronti, jih mnogi na lahakoten način preskrbljene nosijo polne žepe svojim damam na razpolago. Dasi je dandanes skoro ves svet za žensko enakopravnost, vendar tudi večinoma najhujši kadilci ne morejo umeti, da se ravno fine ženske morejo zasmajati s tobakovim duhom. Gotovo pa je, da je malo fino, ako dama po tobaku smrdi. Gorje, ako pride moda, da bi ženske celo »čikale«. Zato bi bilo gotovo najpametnejše, ako se ženskam kajenje sploh prepove, kar je tudi z zdravstvenega ozira utemeljeno, kajti gotovo je, da kajenje zlasti materam škoduje, — ako že ne upoštevamo žepov mož.

— Varčujte s papirjem! Široki industrijski in obrtni krogi; celo oni, ki so neposredno udeleženi pri podelovanju papirja, si še danes niso popolnoma na jasnem, da spada v delokrog modernega vojskovanja tudi papir in sicer v precejšnjem obsegu. Kdor je že prej v miru imel priliko, primerjati velike številke o uporabi raznih surovin, je moral strmeti, kak velik delež papirnih in sorodnih proizvodov je rabila vojna uprava za svoje potrebe. Danes pa se je to razmerje zelo znatno predrugačilo. Mnoge važne predmete je moral v teku vojne nadomestiti papir, ki smo ga v miru prerazkošno trtili. Zato postaja vedno nujnejša zahteva po omejitvi uporabe papirja v uradih in šolah, v bankah in veleindustriji, doma in v mali trgovini. Z omejitvijo, ki jo posameznik ne bi občutil, se more v splošnem naše gospodarsko življenje vbrati pred vsakim pomanjkanjem papirja. Da bi se celokupna uporaba papirja spravila v soglasje s celokupnim proizvodnjem, bi zadostovalo, ako bi vsak posameznik prihranil na dan 20 gramov papirja, približno dve poli. Teh 20 gramov, prihranjenih od vsega našega prebivalstva v državi, bi narastilo tekom enega leta skoro na 400.000 ton papirja. Kako ogromna je ta množina, nam kaže dejstvo, da porabi vse dnevno časopisje na leto približno polovico omenjene vsote. Zato velja vsem: Varčujte s papirjem v trgovskem pa tudi v zasebnem pisemskem prometu! Varčujte pri rabi papirja z njegovo velikostjo in težo. List iz tenkega papirja je za važne vesti ravno tako zanesljiv kot velik dvojni papir. Popišite pisemske liste na obeh straneh! Omejite se na najkrajšo in najneobhodnejšo reklamo! Tudi z zavijanjem se mora varčevati. Predmete v šatuljah kot n. pr. kavo, čaj, cigarete itd., še posebej v papir zavijati, je pač nepotrebno. Uporabljene šatulje naj se ne zavrejo, temveč na novo uporabijo. Kdor ne varčuje s papirjem, ne koristi splošnosti in škoduje tudi sebi! Zrtev pa, ki jo to varčevanje nalaga, je majhna.

Brezmesni dnevi na Ogrskem odpravljeni. Vsled pomanjkanja krme je ogrska vlada odredila, da so odslej naprej na Ogrskem odpravljeni brezmesni dnevi.

Poljske želje.

Krakov. Predsedstvu Poljskega kluba je bila predložena spomenica Poljakov v Litvi z naslednjimi zahtevami: Poljski klub naj na merodajnih mestih posreduje zaradi razmer v Litvi. Osrednje vlasti naj proglase neodvisnost Litve. Osrednje vlasti naj Poljsko in Litvo združijo. — Iz Berlina vrnivši se grof Ronikier opisuje mnenje berlinskih krogov o poljskem vprašanju na sledeč način: Devet desetink je na stališču, naj se poljsko vprašanje v sedanjem trenutku pusti pri miru, ker je prekomplikirano in se zaenkrat še ne more rešiti. Zahteva naj se krepkejša vojaška uprava v Poljski in anuliranje izjave 5. novembra 1916. Nemška vlada pa namerava kljub temu ostati dosledna ter ne misli kreniti s dosedanje poti. — Grof Ronikier je nemški vladni predložil naslednji načrt: Upostavi se naj vlada z grofom Tarnowskim na čelu, uvede naj se kontrola nad vsemi odredbami okupacijskih oblasti, meja med nemškim in avstrijskim okupacijskim ozemljem naj se odpravi, uvede delavsko varstvo in dovoli 500 milijonov mark za poravnavo vojne škode. — Kot zatrjuje grof Ronikier je znatni del nemških parlamentarcev za te predloge.

Naročajte nabitke iz usnja, s tem prihranite podplate. Cena z žebeljčki za en par za gospode K 1.80, za dame K 1.50, za otroke K 1.20. Zaradi drage poštnine priporočamo se naročiti za več parov skupaj. Dobe se pri Peter Kozina & Ko. v Ljubljani.

Vila

s tremi sobami, blizu mesta in kolodvora z velikim vrtom se **proda**. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 2251 (ako znamka za odgovor).

Tisk »Katoliške Tiskarne«

Jožef Jug plesarski in likarski mojster
Ljubljana, Rimska cesta 16
se priporoča cenj. občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela. Solidna in točna postrežba. Jamčim, da delam samo s pristnim firnežem.

Malinov sok
vsebuje 60% sladkorja, nad 50 kg na debelo ponudi v dobavo
I. Gigović
Sisak (Hrvatsko).

Dijak, srednješolec išče
stanovanje s hrano
Cenjene ponudbe je nasloviti na upravo lista pod »Dijaka«.

Županstvo Banjšice
uraduje sedaj
v Mrzli Rupi št. 16,
Vejsko, p. Idrija.

Proda se iz proste roke takoj lepa
stavbena parcela
na solnčni legi v sredini mesta Ljubljane. Naslov pove uprava »Slovenca« pod 2304. (Znamka za odgovor!)

Sprejme se zanesljiv
mesarski pomočnik
najraje invalida. Nastop takoj. Ponudbe na **ANTON HAFNER**, mesar v Škofiji Loki 19.

Vzgojiteljica
večja slovenskega in nemškega jezika se išče k dvema otrokoma v Ljutomer (Stajersko). Več se poizve v trgovini O. Bračko Dunajska cesta.

Lepa vila v Gradcu
enonadstropna z vrtom, na zdravi solnčni legi, prostorna za dve gospodski stanovanji in stanovanje za služabništvo z električno lučjo, parketi, vse v najboljšem stanju, se po vrednosti **proda**. Poizvedbe: Karl Bauer Petorgasse 170, Gradec.

Proda se v središču Bleda
trgovska hiša
zraven je tudi 2.916 m² vrta. Naslov pove uprava tega lista pod št. 2165.

Ob Soči
slike z goriškega bojišča, spisal **ALOJZIJ RES.** 2146
Vsebine: Zadnji dnevi v Brdih. — Iznanci. — Topovski boj. — Ivanovo 1915. — Nočna vožnja. — Iz bojev za Doberdob. — K Adrijati. — S tolimskega bojišča. — Vseh mrtvih dan. — Gorica v plamenih. — Ob slovesu.
Cena 60 vinarjev.
Založila knjigarna I. Stoka — Trst, ulica Moi no piccolo 19.

Išče se spreten
tesarski mojster
ki naj prevzame napravo za silnega strešnega stola na pogoreli cerkvi na Koroški Beli. Za les je preskrbljeno. Z delom se mudi. Oglasi, ako le mogoče, osebni pri podpisnem. **Župni urad Koroška Bela, žel. postaja**
Javornik, 9. septembra 1917

Kupita se dobro ohranjeni pokončni
omari za obleko
Ponudbe z navedbo cene pod »Omara 1004« pri upravi Slovenca.

S. Kmetetz
Ljubljana,
Kolodvorska ulica 26. 124

Blagajničarka
se sprejme pri **Schneider & Verovšek**, trgovina z železnino v Ljubljani.

Hiša
lepa dvonadstropna se proda iz proste roke. Hiša se nahaja na Glinah pri Ljubljani. Poizve se pri **Ivan Guzaku**, mesar in gostilničar, Ljubljana, Poljanski nas p št. 47.

Kostanjeve in bukovne hlode
kupi vsako množino franko vagon
Strojilna tovarna SAMSA & Co v Ljubljani.
Vpoštevajo se le pisemne ponudbe z navedbo cen. 136

Oranje z motornim plugom
Za jesensko oranje večjih pripravnih poljan se bodo oddajali motorni plugi pri **c. in kr. vojaški oskrbovalnici** v Ljubljani (k. und k. Verpflegsmagazin) proti plačilu 28 kron za ora!.

Št. 1595, m. š. sv.
Razglas.
Na obeh mestnih slovenskih otroških vrtcih se prične novo šolsko leto 1917—18
dne 18. septembra 1917.

Vpisovalo se bo v šolskih prostorih na Zaloški cesti št. 1 in v Cerkveni ulici št. 21 v ponedeljek **dne 17. septembra 1917** od 2. do 5. ure popoldne.

C. kr. mestni šolski svet ljubljanski
dne 7. septembra 1917.

Ugodna prilika za varno in plodonosno naložitev denarja.
Tovarniško mizarstvo naprodaj.

Prva kranjska mizarška zadruga v Št. Vidu nad Ljubljano proda svoje tovarniško mizarstvo podjetje. Tovarna stoji poleg kolodvora Vižmarje, je v dobrem stanju in je opremljena s stroji za obdelovanje lesa. Gonilna moč: parni stroj in elektromotor. Na razpolago so obširna skladišča, sušilnica, za les, centralna kurjava, električna razsvetljava in vodovod. Podjetje je znano daleč izven Kranjskega, zlasti v Primorju Dalmaciji in Bosni. Prodajni pogoji in nadaljna pojasnila se dobe v zadrugi pisarni. Resni kupci naj pošljejo svoje ponudbe pisмено do 15. oktobra 1917 na naslov zadruge.

Sprejme se takoj
starejši, samostojen mož, ki se dobro razume na posebno
vinogradništvo pa na
kletarstvo in ki bi eventualno tudi lahko nadzoroval vso drugo ekonomijo. Posebno se na to mesto opozarjajo **begunci** iz južnih krajev. — | — Naslov se izve pri upravnistvu tega lista pod št. 2297. (Za pismen odgovor znamka.)

Prazne vreče
vsake vrste, **suhe gobe**, kumno, jance in druga semena kupuje vedno in v vsaki množini in plačuje po najvišjih dnevnih cenah firma:
J. KUŠLAN, KRANJ, Gorenjsko.
8209

iškote, napolitanke, karamele
in druge **bonbone** prodaja na debelo in na drobno po najnižji ceni
Gizela Darbo,
Ljubljana, Mestni trg št. 13 (nasproti Cevljarskega mosta).
Zunanja naročila se točno izvršujejo; pošilja se samo po železnici. 2294